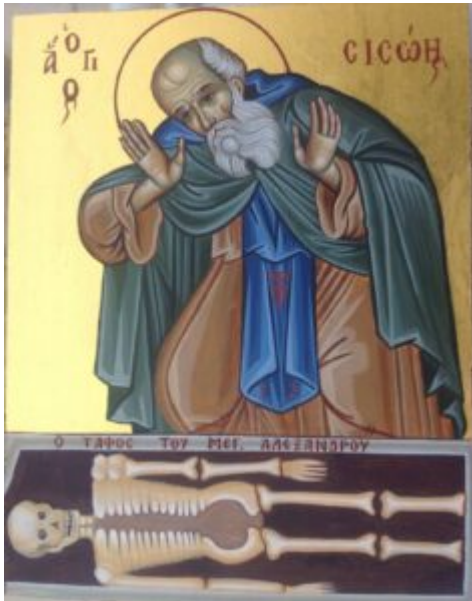

Παράκληση εις τον Αββά Σισώνη τον Αιγύπτιον

Εύλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τον ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου, πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τό πνεῦμα μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδίᾳ μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς Σέ τὰς χεῖρας μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός Σοι. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμα μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μου τό πρῶν τό ἔλεός Σου, ὅτι ἐπὶ Σοί ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς Σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά Σου, ὅτι Σύ εἶ ὁ Θεός μου. Τό Πνεῦμα Σου τό ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος Σου εἰμί.

Καὶ εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἐξ' ὑπαμοιβῆς, μετὰ τῶν οἰκείων στίχων:

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος ἄ'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ ὄνοματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Τόν τῆς Αἰγύπτου τῆς κλεινῆς τόν προστάτην, δεῦτε φιλέορτοι τὰ νῦν
συνελθόντες, πνευματικοῖς τοῖς ἄσμασιν ὑμνήσωμεν φαιδρῶς· Σισώην τόν
πανθαύμαστον, τῆς ἐρήμου τό κάλλος, παρ' αὐτοῦ αἰτούμενοι ὀφλημάτων τήν
λύσιν· τῶν τιμῶντων τοῦτον εὐλαβῶς καὶ τήν θερμὴν του αἰτουμένων
ἀντίληψιν.

Δόξα. Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α'. Τόν συνάναρχον Λόγον.

(Ποίημα Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου)

Ἐκ παιδός γεωργήσας ζωὴν τήν κρείττονα, τῶν κατ' αὐτῆς ἐνεπλήσθης
θεουργικῶν ἀγαθῶν, τῶν Ἀγγέλων μιμητά, Σισώη Ὅσιε· ὅθεν ὡς ἥλιος
λαμπρός, ἀπαυγάζεις τηλαυγῶς, ἐν ὥρᾳ τῆς Σῆς ἐξόδου· δηλοποιῶν τήν Σὴν
δόξαν καὶ καταλάμπων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμή γάρ
Σύ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δέ
διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ Σοῦ, Σούς γάρ
δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τό πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τήν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ
τό πονηρόν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια

τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ἐναντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τήν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τήν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν ἐξ ὑπαμοιβῆς, πραεῖα τῆ φωνῆ καὶ ἐν εὐλαβείᾳ, τόν παρόντα Κανόνα, οὗ ἡ ἀκροστιχίς,
ΣΙΣΩΗΣ ΥΜΝΗΣΘΩ Ο ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός. Ὑγράν διοδεύσας.

Σισώη συγχωρεῦων ἐν οὐρανοῖς, Ἀγγέλων χορείαις, καθικέτευε ἐκτενῶς, ἁμαρτημάτων διδόναι τήν λύσιν καὶ πειρασμῶν τοῦ Βελίαρ ἀπάλλαξον.

Ἰλύος με κάθαρον τῆς ψυχῆς, Σισώη Πατέρων τῆς ἐρήμου Καθηγητά, καὶ πάσης μανίας τοῦ Βελίαρ, ῥῦσαι με, Πάτερ, θερμῇ τῇ πρεσβείᾳ Σου.

Σωθῆναι ποθοῦντας πάντας ἡμᾶς, τῶν τοῦ ἄλλοτρίου ἐπιθέσεων πονηρῶν, ταῖς Σαῖς θεοδέκτοις πρεσβείαις, ταῖς πρὸς Χριστόν τόν Θεόν ἐξαιτούμεθα.

Θεοτοκίον.

Ῥράϊσμα πάνσεπτον καὶ τιμὴ Αἰγύπτου τυγχάνων, Ὅσιε Πάτερ ἡμῶν σεπτέ, θεσπέσιε λειμών θείας ἀγάπης, τῇ Θεομήτορι τὰς χεῖρας Σου ἔκτεινον

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἠμαρτηκότων, ὦ Πάτερ, τοῦ Κυρίου ἐνώπιον, αἰτούμεθα ἐλέους πρεσβείαις ταῖς Σαῖς δεόμενοι· μή παύεις Τούτῳ θερμῶς ὑπὲρ ἡμῶν εὐμενίζειν, ὅπως λυτρωθείημεν δεινῆς κολάσεως.

Στεφηφόρος ἀνῆλθες εἰς οὐρανοὺς, Ὅσιε, Σισώη ἀσκητῶν ὑποφήτα, θεοειδέστατε· διό νῦν πρέσβευε, καθικετεύων Κυρίῳ, βελῶν τῶν τοῦ ἀλάστορος ἡμᾶς λυτρῶσασθαι.

Ὑδωρ βλῦσον μοι, Πάτερ, ἐξ' οὐρανοῦ τῆ πρεσβείᾳ Σου, ὅπως κατασβέση τὴν φλόγαν ἣν κατακαίει με, τῆς ἀμαρτίας δεινῶς καὶ τῆς ἐπερχομένης πυρὶ καταδίκης μου φρικτῆς προγεύσεως.

Θεοτοκίον.

Μολυνθεὶς ἀμαρτίαις καὶ ῥυπαρὸς εὕρισκόμενος, ὡς τό κατ' εἰκόνα μολύνας πολυειδέστατα, σπεύδω τῆ θείᾳ Σου πρὸς Σὸν Υἱὸν μεσιτεία, ὅπως καθαρθῆσομαι ἀγῶ ὁ πολύκλαυστος.

Διάσωσον ταῖς τοῦ Ὁσίου πρεσβείαις Παντελεήμων, ὅτι πάντες κατόπιν Σοῦ αὐτῷ καταφεύγομεν, ὡς ἔχοντα τὴν πρὸς Σέ παρρησίαν.

Ἐπίβλεψον ἐπικαμπτόμενος Θεοτόκου καὶ τοῦ Ὁσίου ταῖς λιταῖς Οἰκτῆρμον, ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ λύτρωσαι τὸν λαόν Σου.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β'. Τά ἄνω ζητῶν.

Σισώη τῆ πρεσβείᾳ νῦν προσπίπτωμεν, οἱ ἐν πόνοις ψυχῆς καὶ θλίψεσι ὑπάρχοντες καὶ δι' αὐτοῦ αἰτούμεθα τό τοῦ Κυρίου ἄμετρον ἔλεος καὶ τὴν ταχεῖαν Τούτου συνδρομήν καὶ τὴν βεβαίαν Αὐτοῦ ἀντίληψιν.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἠμᾶς πάντες, Σισώη, τοὺς τῆ σκέπη Σου νῦν σπεύδοντας, οὐρανίου χαρᾶς κέρασον, ὡς Παραδείσου πολίτης γενόμενος.

Συμπαθῶς ἐπικλῶμενος, τῆ αἰτήσι τῶν πιστῶς δεομένων Σοι, Σισώη Πάτερ, δίδου ἅπασι, χαρὰν τὴν θείαν καὶ ἀναφαίρετον.

Θεραπείας ἀξίωσον, τὸν συντετριμμένον, Πάτερ, ἰκέτην Σου, καὶ εὐχαῖς Σου ἐπανάφερων εἰς τοῦ κάλλους τοῦ ἀρχαίου τὴν τερπνότητα.

Θεοτοκίον.

Ὠραίσας τῷ τόκῳ Σου, γένος τῶν ἀνθρώπων, Μητὲρ Ἀπείρανδρε, Παραδείσου τὴν κατοίκησιν, τῆ Σῆ μεσιτεία ἡμᾶς ἀξίωσον.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὅντως μανικῶς τόν Σόν Κύριον ἠγάπησας, ὥσπερ γνήσιος ἔραστής μανικός, διό ἐν ἐρήμῳ τήν Σήν νεότητα ἠνάλωσας.

Τεῖχος ἀρράγες τῶν τιμώντων Σε, Ἀξιάγαστε, ἐποφθείς, Αἰγύπτου γόνος ὁ λαμπρός, καί ἀρετῶν θεοειδῶν θεῖον ἐκσφράγισμα.

Ἡμῶν τῶν εὐσεβῶς γεραιρόντων τήν ἀοίδημον καί σεπτήν Σου μνήμην, Πάτερ ἀγαθέ, μή ἐπιλάθου Σαῖς πρός Κύριον δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Σύ Μήτηρ Θεοῦ ἀνεδείχθης, θεία Δέσποινα, διό πάντων ἡμῶν πέλεις ὁδηγός καί μεσήτρια πρός Κύριον καί πρόμαχος.

Ῥδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός. Τήν δέησιν.

Ἀλέξανδρον ἐν τῷ τάφῳ ὡς εἶδες, ἐφιλοσόφησας ἐπὶ τοῦ τῆς ζωῆς προσκαίρου, διό Σισώη μεγάλως ἀνακράζεις, ἀμαρτωλός ἐστιν οὗτος ἢ δίκαιος, στρατιώτης ἢ μήπως Βασιλεύς, πάμπτωχος πένης ἢ κάποτε πλούσιος.

Ίάτρευσον τά τῆς ψυχῆς μου τραύματα, ταῖς Σαῖς λιταῖς Σισώη πρός τόν Λόγον· καί ἐκ παθῶν καί μολυσμάτων ἰλύος καί βδελυρῶν με ἀπάλλαξον πράξεων· καί δυσωδείας τῆς ἐμῆς καί Παρακλήτου εὐωδίαν παράσχου μοι.

Γηθόμενοι Σοί τά νῦν προστρέχομεν, ὡς ἐν πηγῇ θεοπειθῶν αἰτημάτων, καί Σύ δεόμεθα, Πάτερ, μή παύης, ὑπέρ ἡμῶν ἰκετεύειν τόν Κτίσαντα· ἵνα ἐπομβρίση γλυκασμόν καί ἀθανάτου ζωῆς θεῖα νάματα.

Θεοτοκίον.

Ἕμνοῦμεν Σε καί εὐλογοῦμεν, Δέσποινα, καί αἰτούμεθα λιτάς Σου τάς ἀγίας· ἵνα παθῶν καί κινδύνων ῥυσθῶμεν καί πρός τήν ἄνω ζωήν καταντήσωμεν· ἔνθα χαρά ἀληθινή, ἐν τῷ φωτί τοῦ Υἱοῦ Σου τό ἀνέσπερον

Διάσωσον ταῖς τοῦ Ὁσίου πρεσβείαις Παντελεήμων, ὅτι πάντες κατόπιν Σοῦ αὐτῷ καταφεύγομεν, ὡς ἔχοντα τήν πρός Σέ παρρησίαν.

Ἐπίβλεψον ἐπικαμπτόμενος Θεοτόκου καί τοῦ Ὁσίου ταῖς λιταῖς Οἰκτῆρμον, ἐφ' ἡμᾶς τούς ἀσθενεῖς καί λύτρωσαι τόν λαόν Σου.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Μεσιτεία τῆς Μητρὸς Σου, Πολυέλεε, ἰκεσίαις τοῦ Ὁσίου καί δεήσεσι, τῷ Σῶ

λαῶ ἐπίβλεπον καί σῶσον ἡμᾶς· ἡμάρτομέν Σοι, Ἀγαθέ, καί παροργίζομεν ἀεί, τήν Σῆν ἀγαθότητα· δέχου τήν μεσιτείαν τῆς ἀχράντου Μητρός Σου, ἐπικαμπτόμενος, Σωτήρ, Αὐτῆς ταῖς δεήσεσι.

Καί εὐθύς τό Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τόν Κύριον.

Ἐκ τοῦ κατά Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου, τό ἀνάγνωσμα. Σοφία, πρόσχωμεν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Πάντα μοι παρεδόθη ὑπό τοῦ Πατρός μου καί οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τόν Υἱόν, εἰμή ὁ Πατήρ. Οὐδέ τόν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰμή ὁ Υἱός καί ὃ ἐάν βούληται ὁ Υἱός ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι, κἀγώ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τόν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καί μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶος εἰμί καί ταπεινός τῇ καρδίᾳ, εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γάρ ζυγός μου χρηστός καί τό φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστι.

Δόξα.

Σισώη ταῖς πρεσβείαις, λιταῖς τε, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καί νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός κατά τό μέγα ἔλεός Σου καί κατά τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι. Δεῦτε τόν Σισώην νῦν, τόν τῆς ἐρήμου πολίτην, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, οἱ αὐτῶ προσπίπτοντες μετὰ πίστεως. Τῷ Θεῷ οὗτος γάρ, ὑπέρ λαοῦ ἅπαντος, μετὰ ζέσεως προσδέεται, ἐπικαλούμενος ἐφ' ἡμᾶς Κυρίου τό ἔλεος· καί Τούτου τήν σωτήριον ἐπί τοῖς δεομένοις βοήθειαν· χαῖρε βοῶντες, δοχεῖον τοῦ Κυρίου ἐκλεκτόν καί τῆς Αὐτοῦ παρατάξεως στρατιῶτα τίμιε.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Περίσωζε τούς πίστει προσπίπτοντας Σισώη τῇ Σῆ πρεσβείᾳ καί χάριτι, Ὅσιε· Χριστῷ γάρ βασιλεύεις, ἐν δόξῃ Παραδείσου, διό ἀνακράζωμεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Τήν δέησιν μου δέχου, ὥσπερ θυσίαν, Πάτερ, καί ὡς εὐῶδες τερπνόν τε

θυμίαμα· παθῶν δέ ἀκαθάρτων μάκρυνον δυσωδίαν ἀπό τοῦ δούλου Σου
ψάλλοντος· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Ὁ Κύριος τῶν πάντων, ἐδέχθη μαρτυρίου τήν πρόθεσιν Σισώη τῆς ψυχῆς·
Πατρός τοῦ παμμεγίστου ἐν ἀσκηταῖς Πατρᾶσι, διό ἐκβοῶμεν Αὐτῷ· ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἕγμον Σοί Θεοτόκε, ναέ τοῦ Ζωοδότου, προσφέρομεν ἐντόνως κραυγάζοντες·
πύλην τῆς μετανοίας ὑπάνοιξον, Παρθένε, τοῖς βοῶσι τῷ τόκῳ Σου· ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Ἦδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός. Τόν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ἄνανεοῦμαι, καθορῶν Σοὺς ἀγῶνας, θεῖε Σισώη, ὑπέμεινας γάρ θλίψεις ἐν τῇ
ἐρήμῳ, διὰ Χριστόν τόν Κτίστην.

Νίκας, ὦ Πάτερ, τοῖς Σέ τιμῶσι ἐκ πόθου, χορήγει Σαῖς πρεσβείαις πρὸς τόν
Λόγον, Ὅν ὑπερψοῦμεν εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τιμιωτέρα τῶν Χερουβείμ ὑπάρχεις καί ἐνδοξωτέρα τῶν Σεραφείμ, Μαρία, ὡς
τοῦ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν Μητέρα.

Ἦδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἦράϊσμα ἐρήμου καί ἄνθος ἐρημίας, δι’ ἐγκρατείας ἐφάνης, μακάριε, Σισώη
πάτερ ἀγαθέ, καί μοναζόντων τύπος καί ὑπόδειγμα.

Ναός τοῦ Παρακλήτου, δι’ ἀσκήσεως ἐγένου, καί ἀρετῶν καταγώγιον, Ὅσιε, ὡς
Ἄντωνίου μιμητής καί Παχωμίου τοῦ θείου συνέκδημος.

Ἰσχύει Παρακλήτου Σισώη ἐγεγόνεις, πειραζομένων ἀλείπτῃς καί μέγας
φωστήρ, τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Πατέρων, διό τιμῶμεν Σε.

Ὁμότροπος Ὀσίων πέλεις, Σισώη Πάτερ, καί ἀσκητῶν συνοδίτης, Χριστοῦ
μιμητής, καί μοναζόντων κοσμήτωρ καί ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Ἕγμοῦμεν, Θεοτόκε, τό κάλλος τῆς Σῆς δόξης καί τόν ἐκ Σοῦ γεννηθέντα
δοξάζομεν καί σύν Ἁγίων χορεῖαις Σέ μεγαλύνομεν.

Ἄξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ· τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα μεγαλυνάρια,
Σισώην τὸν μέγαν ἐν ἀσκηταῖς, γόνον τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐρήμου ἄνθος τερπνόν,
τιμήσωμεν πάντες ἐν ὕμνοις εὐλογοῦντες, αὐτοῦ τὴν θείαν μνήμην καὶ πανυπέρτιμον.

Ὡς εἶδεν Ἀλεξάνδρου τύμβον, σορόν ὁσῶν γεγυμνωμένων πάσης δόξης τε καὶ τιμῆς, τὰ πάντα ματαιότης, Σισώης ἀνεβόα, πλούσιος ἔστιν οὗτος ἢ πένης πάμπτωχος;

Ἐν τάφῳ κατακείμενον θεωρῶν, Ἀλέξανδρον τὸν Μέγαν, τὸν τοῦ κόσμου κατακτητὴν, θανάτου μυστήριον ἐν λύπῃ κατανοῶν Σισώης ἐστέναζε.

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ ἢ τῆς ἡμέρας. Καὶ κλείομεν μετὰ τοῦ Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι,

καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ

τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καί τά Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τήν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπί Σοί γάρ πεποιθήσαμεν. Μή ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καί νῦν ὡς εὐσπλαχνος καί λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν καί ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καί τό ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τήν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α΄. Τόν συνάναρχον Λόγον. (Ποίημα Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου).

Ἐκ παιδός γεωργήσας ζωῆν τήν κρείττονα, τῶν κατ' αὐτῆς ἐνεπλήσθης θεουργικῶν ἀγαθῶν, τῶν Ἀγγέλων μιμητά, Σισώη Ὅσιε· ὄθεν ὡς ἥλιος λαμπρός, ἀπαυγάζεις τηλαυγῶς, ἐν ὥρᾳ τῆς Σῆς ἐξόδου· δηλοποιῶν τήν Σὴν δόξαν καί καταλάμπων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἱερέως Ἀπόλυσις. Καί τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τήν Εἰκόνα τοῦ Ὁσίου καί χριστομένων δι' ἁγίου ἐλαίου, ψάλλονται τά παρόντα Τροπάρια:

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε τόν Σισώην τό σεπτόν, τῶν ἐκ τῆς ἐρήμου Πατέρων, πάντες τιμήσωμεν, ὁμοῦ Ἄντωνίω τε, σὺν Μακαρίω ὁμοῦ Παχωμίω καί εἵπωμεν αὐτοῖς μελωδοῦντες· χαίρετε τρισόλβιοι Τριάδος πρόμαχοι, Πατέρες, Ἐκκλησίας φωστῆρες καί ἡμῶν προστάται ἐν ἀνάγκαις, πάντων τε Ὁρθοδόξων οἱ ἀμύντορες.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καί λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμήν.